

Đầu năm xin bói một quẻ

PHAN ĐÌNH TĂNG

Đầu năm mới Việt Nam ta thường hay đi xem bói, và đọc lễ đường Hàm Nghi đã có nhiều thầy ôm tráp ngồi dài dài ...

Các AHCC ta, tự phụ là con người khoa học kỹ thuật, không tin bói toán, nhưng theo tôi đoán thì cũng có đa số thâm lặng thiên về bói toán. Chẳng vậy mà khi tôi qua Mỹ đi thi EIT, AH Tiến sĩ Lê Thành Trang đã có chỉ nước:

- “Anh bắt đầu đánh A,B,C ... đến lúc hết giờ mà còn bí thì ... bói đại, trật nó không trừ điểm, sợ gì?!”

- “Bói sao? A,B,C ... rồi lại A,B,C ... hả?”

- “Không, bói cũng phải có sách: A thì A hết mà B thì B hết!?”

Tôi không hiểu ý lắm nhưng làm theo y như là được!

Vậy bói toán có gì là lạc hậu, phản khoa học hay ... nói láo ăn tiền đâu?

Khi nào ta hiểu rõ tình hình, biết chắc con đường đi thì ta hành động theo lý trí; còn rất nhiều khi ta không biết đường nào đi cho phải, đời có lắm chuyện bất ngờ, khó đoán trước, thì ... ta bói! Tôi có một ông bạn lại còn cao siêu hơn nữa: Anh ta cũng bói nhưng làm ngược lại. Tôi hỏi thì anh ta giải thích: “Số tôi xui nên bói thường hay bị hổ, tôi làm ngược lại là trúng phúc?! Anh này cao siêu, trác cả “thần linh”?!”

Bây giờ nói đến tâm trạng của các AHCC ta. Chúng ta đâu có ngờ 1975 cộng sản chiếm trọn miền Nam và chúng ta đã phải chạy ra nước ngoài, nhập quốc tịch khác! Rồi nay lại thấy cộng sản xấp tiệm một cách ngoạn

mục khắp nơi, chúng ta lại hy vọng Việt Nam có cơ thoát khỏi ách cộng sản, chúng ta có thể trở về cố hương. Nhiều bạn đã hồ hào chuẩn bị nghiên cứu khi về sẽ làm gì cho Việt Nam mền yêu của ta? Đó là một ý nghĩ rất tốt, rất hay, tôi hoàn toàn tán thành! Ấc thay! bản tính đa nghi, “trượt vỏ dưa thấy vỏ dừa cũng sợ” nên tôi chưa rõ cộng sản thực sự rút lui hay tạm thời hòa hoãn? Dựa trên lý trí, tôi thấy chính quyền Mỹ và “Bàn Tay Vô Hình” đang điều khiển chính trường Mỹ hiểu rõ hơn ta nhiều và dư sức chơi với cộng sản. Trước thì nghi như vậy, tôi có mặc cảm là dựa theo Mỹ, tin vào Mỹ, nhưng nay tôi đã là Mỹ rồi, quốc hội, tổng thống cũng do mình bầu ra, tin vào Mỹ là đúng!

Tôi tin là sự rút lui của cộng sản không phải tự ý mà do chính sách của đảng Cộng Hòa do TT Reagan và Bush chủ trương vừa phát huy võ khí tối tân (Star War) vừa phát triển kinh tế tốt bậc làm cho cộng sản thấy vô phương cạnh tranh đành rút lui để lo lấy thân mình. Tạm thời hay vĩnh viễn tôi tin là chính quyền Mỹ biết rõ và có cách đối phó. Vậy ta không nên đón gió bậy bạ, phải nhìn kỹ Mỹ hành động ra sao!

Tôi đã nhìn thật kỹ thì đùng một cái anh chàng Donald Regan, bộ trưởng tại phủ tổng thống của TT Reagan viết sách xoi là mỗi hành động của TT đều do TT phu nhân Nancy nhờ chiêm tinh gia bói và điều khiển từng hành động của đảng phu quân mình cao 9 thước!? Vậy thì ... chính trị mà tôi cho là cao siêu cũng chỉ là bói toán ư?!!

Suy nghĩ cho kỹ, tôi lại thấy TT phu nhân Nancy có lý và anh chàng Regan là một phần thần nói xấu vô duyên!

Làm tổng thống Mỹ cũng như làm tổng thống nói chung, thường gặp nhiều chuyện bất ngờ, lên ruột, ai biết trước được để đề phòng? TT phu nhân Nancy là người thông minh, chỉ hỏi chiêm tinh gia là chắc ăn nhất!

Các AH hãy cùng tôi ôn lại các việc xảy ra lúc sau này:

Đệ nhất Cộng Hòa oai phong như vậy mà rút cục TT Diệm và CV Nhu bị ám sát trong xe buýt sắt vì đồng minh và thuộc hạ của mình đồng lòng làm phản! TT Diệm vừa chết ngày 1-11-63 thì ngày 22-11-63 TT tài ba son trẻ của Mỹ John Kennedy cũng bị viên đạn oan nghiệt kết liễu cuộc đời ở downtown Dallas. Hòn đạn của ai? Từ đâu đến?

Lee Harvey Oswald bị bắt rồi hai ngày sau 24-11-63 bị một chủ quán rượu là Jack Ruby hạ ngay trước mặt cảnh sát! Jack Ruby đang chờ ngày ra tòa xử thì ngày 3-1-64 đã tự nhiên chết (died of natural causes). Ngày 27-9-64 ủy ban Warren công bố bản Điều Tra Phúc Trình tràng giang đại hải kết luận rằng Lee Harvey Oswald là thủ phạm duy nhất ám sát TT Kennedy (solely responsible for the Kennedy assassination). Lee Oswald bị Ruby giết, Ruby cũng chết rồi: chết là hết, đừng thắc mắc nữa!?

Nếu TT phu nhân Jackie biết bói toán như TT phu nhân Nancy thì có lẽ phải biết trước là TT đang bị “Sao Quả Tạ” chiếu và đã ngăn TT đừng đi đến tiểu bang Texas có tên định mệnh là “LONE STAR STATE”! Giống như Bàng Thống đời Tam Quốc, tên chữ là Phụng Sô, mà đem quân đến Lạc Phụng Sơn (chim phượng rơi) là cuộc đời đi đong ngay! (Không biết có bị Gia Cát Khổng Minh xỏ không?)

Tổng thống Đại Hàn Phác Chính Hy đã bị viên giám đốc tình báo của mình là Kim Nhật Chu bắn chết ngày 26-10-1979. Có lẽ vì trước đó mấy năm, ngày 15-8-1974, TT phu nhân họ Phác đã lãnh giùm một viên đạn cho chồng mà thác cho nên không ai lo bói toán cho TT Phác để phải chết dưới tay thuộc hạ. Các vị TT Ngô cũng như Phác có lẽ không tin dị đoan nên không để ý đến cung Nô Bộc của mình trong lá số Tử Vi!

TT Diệm tuổi Canh Tí là con Chuột. Không biết vì số mệnh làm sao mà không quen biết gì hết lại chọn “quả nhân” tuổi Đinh Mão cầm tinh con Mèo làm hầm trú ẩn trong dinh Gia Long để lâm thời tránh nạn! Mèo

mà làm hầm trú ẩn cho Chuột thì Number One rồi! Mỗi lần Mèo đuổi Chuột chạy vào hang do Mèo làm thì Mèo làm sao vào được? Vậy mà TT vẫn bị ám sát vào năm con Mèo (Quý Mão 1963) như thường. Khi nghe vậy, tôi lấy làm lạ thì tin tức cho biết là nửa chừng TT đã thay đổi ý kiến đi ra Chợ Lớn mới bị, nếu ở trong hầm thì đâu đến nỗi?

Ngày 30-3-1981, chính TT Ronald Reagan cũng bị một tên khủng là John W. Hinckley bắn bị thương nặng mà thoát chết và đi qua hết hai nhiệm kỳ 8 năm một cách nhẹ nhàng. Đến gần cuối thì bị vụ Iran-Contra cũng xinh xinh nhưng nhờ cung Nô Bộc tốt nên có nhiều LÊ LAI LIÊU MINH CỨU CHÚA nên cũng thoát! Tay phản thần Donald Regan cũng có bắn sê vài phát nhưng chẳng ai thêm để ý.

Chúng ta phải tin là sự bói toán của TT phu nhân rất có hiệu quả nên TT Reagan mới qua được mọi đại họa, còn gán qua thuyết ở Nhật, Nhật phải trả vàng đón tận phi trường! Nếu không vụ Iran-Contra cũng có thể giống Watergate làm cho TT Nixon thân bại danh liệt như chơi!

Các AH chắc thắc mắc khi đọc đến đây, thấy khoa học gì mà nói toàn chuyện bói toán dị đoan lang bang thế này? Xin thưa: Nghiệp bói toán của “quả nhân” bắt đầu từ 1960. Khi còn ở Pháp, chính phủ hứa hươu hứa vượn nên bỏ cả công việc ngon lành để về. Về thì gặp lăm chuyện bực mình nên bà xã nghe nói ở Tân Định có thầy Ba La xem số Tử Vi rất hay bèn không cho tôi biết, đem ngày sinh tháng đẻ của tôi lên cho thầy xem. Nhưng sau đó nàng phải hỏi lại tôi vì thầy bảo ngày sinh của tôi sai?

- “Làm sao thầy biết sai? Thầy có để tôi ra đâu? Vậy em đưa ngày nào?”

- “Ngày mồng 1 tháng 7 năm Đinh Mão lúc 7 giờ sáng, thầy nói là giờ Mão. Thầy nghi là sai.”

Khó quá! Thời tôi sinh không có sổ bộ, chỉ có quyển sổ bằng chữ Hán của ông già nhưng sau bao nhiêu di cư tản cư đã thất lạc. Còn ngày sinh khai ở trường thì trật lác vì khi đi học ông anh không rõ khai đại cho ... để nhớ (!) May thay bà già vẫn nhớ rất rõ! “Con sinh mồng 2 tháng 7 là ngày kỵ (giỗ) Mẹ (bà nội), mẹ còn nhớ rõ là đang lo kỵ thì chuyển bụng!

Thầy giỏi quá ta! Biết cả ngày sinh sai thì cũng cừ lắm! Phục sát đất, bèn khăn áo chỉnh tề quyết lên thụ huấn. Thầy đã già yếu, nằm tiếp chuyện tôi. Có lẽ thấy một chàng trai trẻ, có vẻ tây học, mà lại phục tài bói toán của mình nên thầy nói chuyện lâu lắm. Thầy cho biết là nếu sinh ngày mùng 1 thì số khác, không đúng với tình trạng của tôi vì vậy mà thầy nghi là sai! Tuần sau tôi lại trở lại để lấy lá số thì thầy khát, bảo là thầy mê lá số của tôi nên muốn để thêm một tuần nữa làm một bản tóm lược bằng thơ lục bát như truyện Kiều tặng tôi để suy gẫm xem đúng không!

Nhờ bài thơ đó mà sau này tôi trải nghiệm với cuộc đời thấy đại cương rất đúng. Có một đoạn làm tôi thắc mắc là có thời kỳ thầy nói: “Giai đoạn này ông phải bị đi lưu động trong một thời gian nhưng cũng chóng trở về chốn cũ.” Đến khi tôi bị đưa đi “học tập cải tạo” từ làng Cô Nhi Long Thành đến trại Phú Sơn IV ở Thái Nguyên mới thấm thía hai chữ “lưu động” của thầy.

Từ đó tôi ngẫu nhiên đọc cả sách bói toán, tử vi, kinh Dịch, mê cũng như mê chuyện chưởng vậy. Nhưng Mệnh Thân không có khiếu về bói toán nên chẳng đi đến đâu.

Ở trại Long Thành, một hôm tôi nói chuyện với cố AH Trần Văn Tư thì AH cũng là tay tử vi có hạng, bảo:

- “Lá số của anh Thân cư Thiên Di ở cung Hợi lại có sao Thái Âm tọa thủ. Cách này gọi là Nguyệt Lãng Thiên Môn, tương lai rất tốt, đừng lo!”

Hồi đó đang tuyệt vọng mà được một lời an ủi như vậy rất quý báu. Vì vậy mỗi lần tôi xem Tử Vi nhớ lại, thầm khóc người bạn trẻ chí tình trong lúc cùng hoạn nạn.

Khi ra trại Thái Nguyên, tôi để ý một ông bạn kỹ sư canh nông cứ ôm bàn tay mà nhìn hoài. Tôi hỏi thì anh ta thú thật là xem chỉ tay để đoán tương lai ra sao! Cán bộ VC không ưa nên chỉ thăm lặng. Tôi nhờ anh ta xem. Anh cầm tay tôi một lúc rồi hất ra: “Tay này bỏ võ cối giã cũng không chết, lo gì?” Tôi đến, anh than thầm với tôi: “Anh Tăng này, từ nay mình đâu có dịp bước lên máy bay đi đây đi đó nữa nhỉ?” Và hai đứa ngậm ngùi nhớ lại thời “oanh liệt, xuất ngoại như gió”. Vậy mà chỉ hai năm sau, tôi đã cùng vợ con bước lên máy bay Astrojet của hãng Braniff từ Don Muong Airport (Bangkok) bay một lèo qua Dallas-Ft.Worth Interna-

tional Airport! Ông bạn tù năm nào chắc cũng được như vậy, tôi hằng mong cho bạn!

Tin số mệnh đôi khi cũng có hại! Năm 1975, tôi nghe một vài anh nói cứng: “Cứ nhìn trẻ con miền Nam, tướng tốt lắm, không có lý do gì lại bị vào tay cộng sản? Máy cha hoảng di tản, mai mốt về cũng bẽ bàng lắm đạ! Không can chi mô! Cứ tin tôi đi, đừng chạy đâu cho mệt!”

Các anh đó đâu có biết số dĩ tương trẻ con miền Nam tốt là vì chúng theo chân cha mẹ di tản qua các nước tự do, học hành giỏi, đời sống vững chắc, chứ không phải vì ở lại nước Việt Nam Cộng Hòa hay Dân Chủ Cộng Hòa!

Vậy trước khi ta nghiên cứu cao siêu để về giúp nước, ta có nên xem số Tử Vi cho kỹ, bói Dịch, chiêm nghiệm sấm Trạng Trình cho chắc ăn đạ, không kéo lại bị VC cho vào tròng một lần nữa!

Câu sấm: “Mã đầu dương cước anh hùng tận

Thân dậu niên lai kiến thái bình.”

có nghĩa là gì vậy?

1990 là năm con Ngựa (mã đầu là đầu năm Ngựa) sang năm là năm con Dê (dương cước là chân con Dê) anh hùng nào tận đây? Tân Dậu (1992, 1993) niên lai kiến thái bình: Hòa Bình ở Trung Đông hay là thấy Thái-Bình-Dương (trở về Việt Nam) nhỉ? Cụ Trạng cũng học búa lắm! Nghĩ cho ra có khi lại trễ tàu thêm một lần nữa!

Quý AH muốn bói, xin đừng theo gương anh này:

Một anh đến nhờ bà thầy bói. Bà này nhìn vào thủy tinh cầu rồi nói:

- “Tôi thấy anh có hai người con.”

- “Đó là bà thấy, còn tôi thật sự có ba con.”

- “Đó là ông thấy, còn thật sự ông có hai.”

Từ đó, anh ta nhìn bà xà mà anh vẫn cho là đoạn trang số một bằng cặp mắt nghi ngờ ... !?!

□

